

CONV 392/02

CONTRIB 137

FÖLJENOT

från:	Sekretariatet
till:	Konventet
Ärende:	Bidrag från medlemmar i Europeiska socialdemokratiska partiets grupp, ledamöter av konventet "Prioriteringar för Europa"

Konventets generalsekreterare har mottagit åtföljande bidrag¹ från medlemmar i Europeiska socialdemokratiska partiets grupp, ledamöter av konventet.

=====

¹ De elva språkversionerna har översänts till oss och kommer att inom kort finnas tillgängliga på konventets webbplats.

Prioriteringar för Europa

Europeiska socialdemokratiska partiets grupp i konventet om
Europas framtid

3 oktober 2002

En tredjedel av konventets ledamöter kommer från det Europeiska socialdemokratiska partiet. De företräder EU, dess medlemsstater och länder som söker medlemskap. Detta dokument, som offentliggörs samtidigt som ett detaljerat arbete börjar om rekommendationer för en ny europeisk konstitution, redogör för deras vision av ett Europa med en stark social dimension och förbättrad demokrati.

Andra dokument, där man granskar aspekter av diskussionen om Europas framtid mer ingående, kommer att offentliggöras allteftersom konventets arbete fortskrider. Ett slutgiltigt ståndpunktsdokument kommer att offentliggöras innan konventet avslutar sitt arbete i juni 2003.

Få Europeiska unionen att fungera för alla

Vi europeiska socialister och socialdemokrater vill bygga en europeisk demokrati – ett Europa för medborgarna – på grundval av en dubbel legitimitet som vilar på medlemsstaterna och Europas folk med stöd av våra gemensamma värden som européer. Dessa värden proklameras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. De förverkligas i den europeiska sociala modellen som balanserar konkurrens och solidaritet, och de bygger på principerna om jämlikhet och respekt för minoriteter.

Skapandet av en mer demokratisk, öppen och effektiv Europeisk union innebär att vi måste reformera de befintliga EU-strukturerna. Den ökade demokratiska legitimitet som ytterligare europeisk integration är beroende av, kräver mycket större öppenhet och ansvarighet i europeiskt beslutsfattande. Reformen måste åtföljas av stora ansträngningar att främja allmänhetens förståelse av EU och de fördelar som den medför. Vi måste uppmuntra människor att engagera sig i politiken, och vi måste leverera vad folk behöver och vill ha.

Europa får inte vara ett svårbegripligt projekt för teknokrater och politiska eliter: det bör engagera alla som lever i unionen oberoende av deras ställning i livet. Europas horisonter måste sträcka sig bortom rent ekonomiska frågor: dess politiska ambitioner får inte blåsas omkring av den fria marknadens vindar.

Förbättrad demokrati på EU-nivå kommer att genomdriva lokal, regional och nationell demokrati.

På alla nivåer föreställer sig socialister och socialdemokrater i konventet om Europas framtid samhällen som stimuleras genom konkurrens, stötts genom, samarbete och förenas genom solidaritet.

En ram för reform

Människor blir förvirrade av det sätt på vilket EU:s verksamhet organiseras. Vi har fyra fördrag som omfattar mer än ett tusen artiklar och dessutom lika många protokoll – och vi har två olika enheter, Europeiska gemenskapen och Europeiska unionen.

För att undanröja förvirringen och uppfattningen att Europa inte är tillräckligt öppet, måste vi förenkla och organisera om fördragen.

Vi behöver två texter. Den första skall upprätta unionens grundläggande principer och dess konstitution. Den andra skall upprätta policyn mer i detalj.

Den europeiska konstitutionen skall definiera unionens karaktär inklusive dess mål och uppgifter, dess befogenheter och institutioner samt medborgarnas rättigheter. Konstitutionen skall även fastställa relationerna mellan unionen och dess medlemsstater och dess regionala och lokala myndigheter samt relationerna till grannländerna: den skall sörja för unionens finansiering och upprätta ett förfarande för ändring av konstitutionen.

Konstitutionen måste inkludera stadgan om de grundläggande rättigheterna. Detta kommer att ge folket en fast garanti för att unionen respekterar deras rättigheter på EU-nivå. Den kommer även att sammanföra de sociala principer och värderingar som bör ligga till grund för unionens verksamheter. Stadgan skall ingå i konstitutionen, vilket kommer att ge medborgarna utvidgade rättigheter utan att utsträcka EU:s befogenheter. EU måste ansluta sig till Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Uppdelningen av policyområden i tre s.k. pelare är ett annat inslag i EU som förvirrar människor. Dessa "pelare" måste undanröjas när vi omvandlar unionen till ett enda rättssubjekt.

Vi vill främja en större integration av EU-länderna, och vi söker en enda institutionell ram för EU. Men vi skall behålla Europas unika sätt att utöva makt – ibland på EU-nivå, och vid andra tillfällen som ett resultat av regeringssamarbete och samordning mellan våra stater. I en sådan ordning kommer olika policyområden att kräva olika arbetsmetoder, och vi kommer att behöva en specifik uppläggning av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Den reformerade unionen bör behålla huvudfördragets klausuler om sina relationer till medlemsstaterna, till exempel de som ger länderna möjlighet att utveckla vissa policyområden snabbare än unionen i dess helhet (s.k. ökat samarbete). Ett annat inslag som bör behållas, i den form som fastställs i Nicefördraget, är förfarandet för handläggning av överträdelse av demokratiska principer.

Den specifika karaktären hos unionens mest avlägsna regioner som Azorerna, Kanarieöarna och de franska utomeuropeiska departementen måste skyddas i den europeiska konstitutionen.

Det skulle vara klokt att skapa en ny status för EU:s grannländer som inte söker medlemskap i EU. Detta skulle ge oss möjlighet att utveckla starkare politiska, ekonomiska och kulturella band med dem.

Ett antal ändringar måste följa av denna nya institutionella ram, om den skall återspegla våra värden och strävanden.

Uppdatera och utöka unionens mål

Fyra breda områden summerar vår strävan att uppdatera och vidga unionens mål:

- FRÄMJANDE av en hållbar utveckling samt ekonomisk och social sammanhållning,
- UTVECKLING av Europas kulturella rikedom,
- TRYGGANDE av rättigheter och friheter,
- HÄVDANDE av Europas identitet i världen.

Främjandet av en hållbar utveckling bör grundas på tillväxt, full sysselsättning och en hög nivå av socialt skydd i en konkurrenspräglad, innovativ och dynamisk social marknadsekonomi. Vårt mål är att skapa en ekonomi och ett informationssamhälle som grundas på kunskap. Vi vill ha en union som betonar jämlikhet mellan män och kvinnor och som betonar en förbättring av våra ungdomars möjligheter: den måste omfatta den nyckelroll som offentliga tjänster, en hög miljöskyddsnivå och respekt för framtida generationers rättigheter spelar. Ett viktigt inslag i unionens främjande av en hållbar utveckling kommer att bli solidariteten mellan dess folk, mellan dess medlemsstater, städer och regioner i syfte att stärka den sociala och ekonomiska sammanhållningen i hela Europa.

Europas kulturella rikedom och mångfald måste skyddas samtidigt som vi utvecklar gemensamma värden och tar på oss ett gemensamt ansvar som motsvarar medborgarskapets rättigheter.

Bidragen från kulturella, sociala och religiösa grupper kommer att bli av avgörande betydelse för att uppnå dessa mål.

Vårt tredje mål för unionen är att göra den till ett område för frihet och personlig säkerhet som är försett med ett system för rättvisa som garanterar respekt för individuella rättigheter och friheter.

På världsnivå måste unionen hävda sin identitet, främja vår sociala modell, motverka globaliseringens negativa effekter och eftersträva de europeiska medborgarnas säkerhet i en internationell ordning som bygger på:

- respekt för FN-stadgan och internationella avtal,
- fred och demokrati,
- respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna,
- skydd av barnens rättigheter,
- jämlikhet mellan män och kvinnor,
- rätt till en hälsosam miljö,
- kamp mot fattigdom och motverkande av människors utslagning,
- främjande av en fri och rättvis konkurrens på världsmarknaden.

Främjande av de grundläggande principerna

Unionen får inte bli en centraliserad byråkrati som utfärdar hårdhänta påbud. Besluten bör i stället fattas på lämpligaste nivå, dvs. på lokal, regional, nationell eller europeisk nivå, samtidigt som dessa områden ofta måste samarbeta för att nå sina mål. Närhelst det är möjligt bör detta ge den största möjligheten att engagera människor i beslut som påverkar deras liv, och den europeiska lagstiftningen bör, när den behövs, i så stor utsträckning som möjligt kännetecknas av ett lätt handlag.

Dessa principer om subsidiaritet och proportionalitet är politiska. Nationella parlament behöver se att de respekteras innan EU-lagstiftning genomförs. Parlamenten bör göra det i första hand genom att upprätta nya former för granskning av kommissionens lagstiftningsförslag och i sin roll som övervakare av respektive regerings aktioner i rådet.

EG-domstolen måste upprätthålla respekten för dessa principer.

Genom att uppmuntra så många människor som möjligt att delta i beslutsfattandet, dvs. genom att främja principen om en deltagande demokrati, kommer unionen att erkänna europeiska politiska partiernas nyckelroll när det gäller att skapa och företräda den allmänna opinionen. Samtidigt bör medborgare och organisationer som företräder särskilda intressegrupper ha möjlighet att bidra med sina idéer på varje område där Europeiska unionen är verksam. Vi behöver finna vägar för att framföra sådana synpunkter. Fackföreningarnas roll och deras rätt att organisera överstatliga aktiviteter, företagargrupper och andra sociala partner bör erkännas och stärkas, om det är lämpligt, och det civila samhället bör tillerkännas rätten att rådfrågas i lagstiftningsfrågor.

Ett bättre sätt att dela makten

Det skulle vara ett misstag att ställa upp en rigid förteckning över ansvarsområdena för EU:s medlemsstater. Det som verkligen betyder något är att man definierar omfattningen och utsträckningen av EU:s behörighet på områden där det behövs, så att medlemsstaterna och folken kan sträva mot sina gemensamma mål. Vi vill främja och utveckla gemenskapsmetoden för beslutsfattande där EU:s institutioner delar ansvaret.

Den nya konstitutionen bör därför klart och tydligt säga vilka unionens exklusiva ansvarsområden är, och den bör staka ut de områden där unionen delar ansvaret med medlemsstaterna. På återstående områden, som faller under medlemsstaternas ansvar, kan Europeiska unionen stödja genom att främja och samordna nationell policy.

Unionen bör kunna handla kraftfullt som en politisk enhet när det behövs, men bör även undvika att påtvinga onödigt konformitet. Därför vill vi följande:

- Vi vill främja och skydda vår sociala modell. Det måste finnas ett starkt band mellan ekonomisk och social samordning. Detta kommer att ge oss möjlighet att använda unionens och eurons ekonomiska potential för att uppnå full sysselsättning, en hög nivå av socialt skydd och se till att människor i unionens alla regioner åtnjuter samma höga livskvalitet. Vi måste ställa upp ekonomiska och sociala prioriteringar för unionen som helhet, med prioriteringar för sysselsättningen och miljön samt den ekonomiska och social politiken som medlemsstaterna engagerar sig för att uppnå.
- Policysamordning bör inkluderas i fördraget. Detta nya instrument skulle ge medlemsstaterna möjlighet till policysamordning kring definierade mål, referenspunkter och riktlinjer som antas av rådet och Europaparlamentet på förslag av Europeiska kommissionen.
- Vi vill att Europa skall vara en stark och dynamisk aktör i världen. Europa skall ta sitt ansvar inför den utmaning som globaliseringen utgör. Inom utrikes- och säkerhetspolitiken bör behovet av enhetlighet i beslutsfattandet begränsas till antagandet av nya europeiska strategier. Medlemsstaterna bör endast agera i enlighet med dessa gemensamma strategier eller där det inte finns någon gemensam EU-ståndpunkt. Möjligheten till konstruktiv röstnedläggning bör bibehållas.
- Konfliktförebyggande behöver särskild uppmärksamhet, och vi måste utveckla vår säkerhets- och försvarspolitik för att genomföra fredsbevarande åtaganden, de s.k. Petersberguppgifterna, genom att utrusta oss själva med en operativ kapacitet för både militär och civil krishantering, där insats av militära styrkor skulle kvarstå under nationell kontroll. Säkerhets- och försvarspolitikerna måste underställas adekvat parlamentarisk granskning. Unionen bör i större utsträckning företrädas i internationella organ vilkas verksamheter berör de områden där Europeiska unionen själv har sin behörighet. En sådan bestämmelse skulle inte inkräkta på medlemsstaternas rätt att själva vara företrädare i sådana internationella organisationer.
- Föreställningen av Europeiska unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa måste anpassas till stadgan om de grundläggande rättigheterna. Politiken bör i huvudsak anges i ramlagstiftning. Det ger nationella och regionala myndigheter möjlighet att definiera detaljerna i lagstiftningen på det sätt som bäst motsvarar lokala behov. Samtidigt måste unionen även fortsättningsvis kunna anta EU-täckande lagstiftning när man behöver tillämpa standardregler i alla medlemsstater för att klara av problem med en gränsöverskridande dimension.

När unionens makt begränsas till att utarbeta ramlagstiftning, bör EG-domstolen ha makten att döma i fall där unionen anklagas för att ha överskridit sina befogenheter.

Unionen är världens största geografiska område för fri rörlighet för varor och tjänster. Det är viktigt att denna marknad fungerar smidigt, och kommissionens behörighet i konkurrensfrågor bör skyddas och vid behov stödjas. Där åtgärder för att upprätthålla denna smidighet, men där full harmonisering av de nationella reglerna skulle bryta mot principen om subsidiaritet eller om proportionalitet, bör institutionerna endast tillgripa åtgärder som medges i fördragen för att undanröja snedvridning på marknaden.

Göra unionen öppnare

Europa måste ändra sitt sätt att stifta lagar, och till att börja med bör man använda orden "lagar" och "ramlagar" i stället för en förvirrande jargong som "förordningar" och "direktiv".

Europeiska kommissionen måste fortsätta att ha ensam rätt att föreslå nya lagar och Europaparlamentet måste ha fullt inflytande över lagstiftningen genom ett enda, klart lagstiftningsförfarande. EU måste skapa ett enda råd för lagstiftningsfrågor som skulle stifta lagar med öppna dörrar.

Ett strömlinjeformat råd kommer att möta specialistgrupper för att samordna utrikespolitik, ekonomisk politik, rättvis- och inrikesfrågor samt social- och sysselsättningspolitik. Nationella ministrar, som möts i det allmänna rådet, förbereder EU:s toppmöten.

Budgetförfarandet, som måste omorganiseras i linje med lagstiftningsförfarandet, skall tillämpas på ett årligt förslag som läggs fram av kommissionen. Detta förslag kommer att täcka utgifter (ta bort distinktionen mellan obligatoriska och icke-obligatoriska) och resurser. Därför bör avtal mellan institutionerna i budgetfrågor inkluderas i fördragen, liksom ramen för att hålla utgifterna under kontroll, den s.k. budgetplanen.

Europeiska kommissionen bör ha ansvaret för eventuell uppföljningslagstiftning som behövs samt genomförande och samordning.

Europaparlamentet och ministerrådet bör ha rätt att med särskild majoritet återkalla kommissionens åtgärder för att genomföra beslut.

I denna enklare struktur för EU-institutionerna skulle toppmöten med stats- och regeringschefer, Europeiska rådet, definiera unionens strategiska prioriteringar och spela en specifik, bredare roll inom utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik.

Det europeiska rättsväsendet garanterar full respekt för europeisk lagstiftning från medlemsstaterna och de europeiska institutionerna. Det garanterar även att de rättigheter som konstitutionen och fördragen garanterar alla europeiska medborgare och invånare respekteras, försvaras och utvecklas.

Effektivisera institutionerna

Den ordning som innebär att EU-länderna utövar rådets ordförandeskap i sex månader och därefter lämnar det vidare måste granskas. Det hindrar politisk kontinuitet i rådet. En längre ämbetsperiod i syfte att säkerställa kontinuiteten i rådets politik bör ingå i en bredare uppläggning på grundval av jämställdhet mellan medlemsstaterna och en samlad balans mellan institutionerna.

Enhällighet bör endast gälla lagstiftning av konstitutionell betydelse eller som berör avgörande frågor om nationell suveränitet. All annan lagstiftning bör beslutas i omröstning med kvalificerad majoritet av de avgivna rösterna, med en dubbel majoritet, för det första av medlemsstaterna och för det andra av befolkningen i hela Europeiska unionen. Det är både det rättvisaste och mest lättbegripliga sättet att komma till beslut på EU-nivå.

Européer behöver tala med varandra på den internationella scenen. Därför bör vi upphöra med den förvirrande dubbleringen av uppgifter mellan rådets höge representant för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och kommissionens utnämning av en ledamot med ansvar för utrikespolitiken. En ny europeisk talesman i utrikespolitiska frågor skulle ytterst vara ansvarig inför Europeiska rådet.

Den behörighet som tillkommer Europeiska kommissionens ordförande för utvidgas för det första genom att ge honom eller henne en större demokratisk legitimitet, för det andra genom att tillerkänna honom eller henne rätten att

tilldela och omfördela policyansvar för kommissionsledamöterna så att de bildar en så kompetent grupp som möjligt.

Göra institutionerna mer demokratiska

Europaparlamentets råd och godkännande, när det är tillämpligt, måste ges beträffande alla utnämningar av konstitutionell betydelse. Dessa bestämmelser bör även gälla internationella avtal.

Europaparlamentet måste utöva kontroll över nya europeiska verksamheter beträffande rättsliga och inrikes frågor med respekt för principen att straffrättsliga frågor bör förbli medlemsstaternas primära ansvar.

EU:s institutioner måste i sin helhet tillämpa balans mellan könen i samband med utnämningar.

Alla EU-institutioners arbetssätt bör grundas på principen om absolut öppenhet. Principerna om allmänhetens tillgång till officiella handlingar bör utsträckas till att gälla alla institutioner och EU-organ. Konstitutionen bör fastställa friheten att offentliggöra och införa regler som begränsar institutionernas rätt att identifiera informationskällor.

Medborgarens rätt till god förvaltning bör garanteras av konstitutionen. Alla EU-institutioner och organ bör åläggas att följa bindande regler om god förvaltningssed och att informera medborgarna om vad de har rätt att förvänta sig.

Nationella parlament måste få en starkare ställning, i synnerhet när det gäller kontroll av överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen utan att skapa nya institutioner. Närmare samarbete med Europaparlamentet behövs beträffande olika aspekter av unionens politik. På detta sätt kommer vi att förbättra de demokratiska kontrollmekanismerna.

Den viktiga roll som regionerna och lokal förvaltning spelar måste stödjas. Deras befogenhet bör ges ett starkare skydd, och unionen bör vara öppen för förslag som engagerar dem närmare när det gäller att upprätta EU-regler och att genomföra dem i verkligheten.

Slutligen kräver ett mer demokratiskt Europa att Europaparlamentet, nationella parlament och Europas medborgare tillåts spela en roll i framtida ändringar av den nya europeiska konstitutionen.